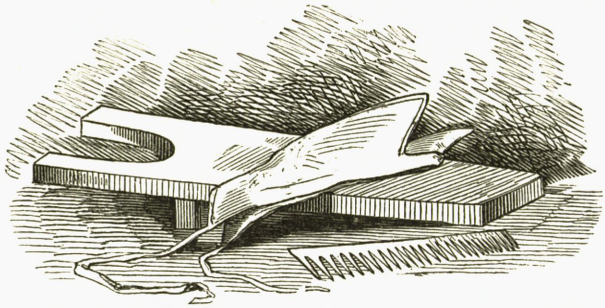

Flipperne.

Der var engang en fin Kavaler, hvis hele Bohave var en Støvleknægt og en Redekam, men han havde de dejligste Flipper i Verden, og det er om Flipperne, vi skulle høre en Historie. — De vare nu saa gamle, at de tænkte paa at gifte sig, og saa traf det, at de kom i Vadsk med et Strømpebaand.

»Nej!« sagde Flipperne, »nu har jeg aldrig set nogen saa slank og saa fin, saa blød og saa nysselig. Maa jeg ikke spørge om Deres Navn?«

»Det siger jeg ikke!« sagde Strømpebaandet.

»Hvor hører De hjemme?« spurgte Flipperne.

Men Strømpebaandet var saa undselig af sig og syntes, at det var noget underligt at svare paa.

»De er nok Livbaand!« sagde Flipperne, »saadan indvortes Livbaand! jeg ser nok, De er baade til Nytte og Stads, lille Jomfru!«

»De maa ikke tale til mig!« sagde Strømpebaandet, »jeg synes, jeg har slet ikke givet Anledning!«

»Jo, naar man er saa dejlig som De!« sagde Flipperne, »det er Anledning nok!«

»Lad være at komme mig saa nær!« sagde Strømpebaandet. »De ser saa mandfolkeagtig ud!«

»Jeg er ogsaa fin Kavaler!« sagde Flipperne, »jeg har Støvleknægt og Redekam!« og det var nu ikke sandt, det var jo hans Herre, der havde dem, men han pralede.

»Kom mig ikke nær!« sagde Strømpebaandet, »det er jeg ikke vant til!«

»Snerpe!« sagde Flipperne, og saa bleve de tagne af Vadsken; de fik Stivelse, hang paa Stolen i Solskin og bleve saa lagte paa Strygebræt; der kom det varme Jern.

»Frue!« sagde Flipperne, »lille Enkefrue! jeg bliver ganske varm! jeg bliver en anden en, jeg kommer rent ud af Folderne, De brænder Hul i mig! uh! — Jeg frier til Dem!«

»Las!« sagde Strygejernet og gik stolt hen over Flipperne; for det bildte sig ind, det var en Dampkedel, der skulde ud paa Jernbanen og trække Vogne.

»Las!« sagde det.

Flipperne flossede lidt i Kanterne, og saa kom Papirsaksen og skulde klippe Flosset af.

»Oh!« sagde Flipperne, »De er nok første Danserinde! hvor De kan strække Ben! det er det yndigste, jeg har set! det kan intet Menneske gøre Dem efter!«

»Det veed jeg!« sagde Saksen.

»De fortjente at være Grevinde!« sagde Flipperne, »alt hvad jeg har, er en fin Kavaler, en Støvleknægt og en Redekam —! bare jeg havde Grevskab!«

»Frier Han!« sagde Saksen, for den blev vred, og saa gav den ham et ordentligt Klip, og saa var han kasseret.

»Jeg maa nok fri til Redekammen!« sagde Flipperne. »Det er mærkeligt, hvor De beholder alle Deres Tænder, lille Frøken! Har De aldrig tænkt paa Forlovelse?«

»Jo, det kan De nok vide!« sagde Redekammen, »jeg er jo forlovet med Støvleknægten!«

»Forlovet!« sagde Flipperne; nu var der ingen flere at fri til, og saa foragtede han det.

En lang Tid gik, saa kom Flipperne i Kasse hos Papirmølleren; der var stort Kludeselskab, de fine for sig, de grove for sig, saaledes som det skal være. De havde alle meget at fortælle, men Flipperne mest, det var en ordentlig Pralhans.

»Jeg har haft saa frygtelig mange Kærester!« sagde Flipperne, »jeg kunde ikke gaa i Ro! jeg var nu ogsaa fin Kavaler, med Stivelse! jeg havde baade Støvleknægt og Rede-

kam, som jeg aldrig brugte! — De skulde have set mig den Gang, set mig, naar jeg laa paa Siden! Aldrig glemmer jeg min første Kæreste, hun var Livbaand, saa fin, saa blød og saa nydelig, hun styrtede sig i en Vandballe for min Skyld! — Der var ogsaa en Enkefrue, som blev gloende, men jeg lod hende staa og blive sort! Der var den første Danserinde, hun gav mig den Flænge, jeg nu gaar med, hun var saa glubsk! min egen Redekam var forlibt i mig, hun tabte alle sine Tænder af Kærestesorg. Ja, jeg har oplevet meget af det Slags! men det gør mig mest ondt for Strømpebaandet — jeg mener Livbaandet, der gik i Vandballen. Jeg har meget paa min Samvittighed, jeg kan trænge til at blive til hvidt Papir!«

Og det bleve de, alle Kludene bleve hvidt Papir, men Flipperne bleve netop til det Stykke hvide Papir, vi her se, hvorpaa Historien er trykt, og det var, fordi at de pralede saa frygteligt bag efter, af hvad de aldrig havde været; og det skal vi tænke paa, at vi ikke bære os lige saadan ad, for vi kunne saamænd aldrig vide, om vi ikke ogsaa engang komme i Kludekassen og blive gjorte til hvidt Papir og faar vor hele Historie trykt for paa, selv den allerhemmeligste, og maa saa selv løbe om og fortælle den, ligesom Flipperne.

